

SÖDERMANLANDS ISHOCKEYFÖRBUND

Södertälje 2016-01-14

Remissvar Barn- och ungdomstema utredning

Inledning

Södermanlands Ishockeyförbund vill inledningsvis ge Svenska Ishockeyförbundet en eloge för det viktiga initiativ som det ambitiösa arbetet med Barn- och ungdomstema utredningen inneburit för såväl distrikt som föreningar runt om i Hockeysverige. Att fokusera på att utveckla barn- och ungdomsishockeyn är avgörande för svensk ishockeys framtid. Om vi inte, gemensamt, kan skapa ett livslångt intresse för ishockey hos spelare och föräldrar kommer vi på sikt inte att ha tillräckligt med ledare, domare eller publik. Södermanland välkomnar således den inriktning som SIF valt och vi avser att vara en konstruktiv part i det fortsatta arbetet. Till gagn för svensk ishockey. Idag, imorgon och i framtiden.

Åtgärdsförslag Värdegrund

Södermanlands Ishockeyförbund tillstyrker samtliga förslag i sin helhet men vill skicka med ett antal synpunkter som vi anser vara viktiga att ta hänsyn till i det fortsatta arbetet. Det är centralt att arbetet med värdegrund och mångfald inte enbart sker i SIF: s regi. Tvärtom behöver vi gemensamt säkerställa att rollfördelningen mellan SIF, SDF och föreningarna runt om i landet tydliggörs och stödjer det långsiktiga förändrings- och utvecklingsarbetet. I detta arbete är det viktigt att dialogen är uppbyggd enligt principen SIF till SDF till IF. Inte SIF direkt till IF. När det gäller förslaget som avser en centralt tillsatt tjänst på SIF för att arbeta med mångfald motsätter vi oss inte detta men anser att det först krävs en fördjupad diskussion kring de områden som ska utvecklas kombinerat med konkreta mål kring vad som ska uppnås. Till detta ska även fogas den roll som respektive SDF behöver ha inom arbetet med mångfaldsfrågor för att det ska bli ett reellt genomslag.

Åtgärdsförslag Spelarutveckling

Södermanlands Ishockeyförbund tillstyrker förslagen som avser utbildningsmaterial, hockeyakademin samt hockeykonsulenterna i sin helhet. När det gäller hockeykonsulenterna vill vi emellertid framhålla att det är viktigt att den kompetensbank som konsulenterna utgör inom svensk ishockey nyttjas än mer effektivt i samverkan med SDF och föreningar. Här finns en hemläxa att göra. Hockeykonsulenterna skulle kunna ges möjlighet att bidra än mer i arbetet med barns fysiska och psykiska utveckling och ledarskapsfrågor. Vi anser emellertid inte att hockeykonsulenterna ska ägna sin tid åt att arbeta med föreningsutveckling. Det är något som SDF ska arbeta med inom ramen för sitt ordinarie uppdrag.

Vi avstyrker förslaget som avser reglering av kostnader för tränarkurser. Kostnaderna för utbildningarnas administration och förutsättningar för genomförande skiljer sig från SDF till SDF och därför bör det även fortsättningsvis vara möjligt att ta regionala och lokala hänsyn. Som en följd av detta ställningstagande avstyrker vi även förslaget om införande av ett belöningsystem för internutbildningar.

Vi tillstyrker förslaget som avser regionala flickhockeysymposium samt barn- och ungdomstränarsymposium under förutsättning att dessa sker i nära samverkan med respektive SDF. Då kan vi säkerställa att vi nyttjar kompetensen på såväl regional som nationell nivå på optimalt sätt.

Vi tillstyrker förslaget som avser tidig specialisering vs flera idrotter. Det finns mycket goda argument för att ishockeyn ska möjliggöra till ett mångsidigt idrottande högt upp i åldrarna som något positivt. Det är viktigt att vi som nationellt förbund kommunicerar vår vilja till samverkan med andra idrotter. De är inte våra konkurrenter utan samverkanspartners. Inte minst gäller detta i förhållande till Svenska Fotbollsförbundet och Svenska Innebandyförbundet. Här skulle vi vilja att SIF tog initiativ till dialog med berörda förbund i syfte att nå en gemensam ståndpunkt som främjar mångsidigt idrottande.

Vi tillstyrker förslaget som avser dam- och flickansvarig. Det är dock viktigt att det växande antal föreningar som startar flicklag och som har goda ambitioner utveckla flickverksamhet ges erforderligt stöd från såväl SIF, SDF och hockeykonsulenter i sitt långsiktiga arbete. Här

kan med fördel Hockeyakademien kompletteras med en särskild avdelning riktad till tränare och ansvariga för flickor. Det ökande antalet flickor som spelar ishockey både i pojklag men inte minst det ökande antalet renodlade flicklag motiverar behovet av att lyfta fram lämpliga övningar för att höja kompetensen och belysa likheter och olikheter i träningen för flickor exempelvis vad avser fysisk träning och barn och ungdomars utveckling.

Vi avstyrker förslaget att påtvinga föreningarna en traditionell ULF-funktion. Att stärka arbetet med föreningsutveckling och sätta ett ökat fokus på utbildning och utveckling utifrån de lokala förutsättningar som finns i föreningarna anser vi vara ett mer konstruktivt förhållningssätt. I Södermanland pågår för närvarande ett sådant arbete.

Vi avstyrker förslaget som avser Flickcamper U13-U16. Svensk flick- och damishockey har under de senaste åren utvecklats i en positiv riktning såväl på förenings-, distrikts och landslagsnivå. Det finns emellertid fortfarande ett antal utmaningar att hantera. En sådan handlar om den stora spännvidd som finns inom flickhockeyn när det gäller spelarnas kunskapsnivå. Att höja åldern för deltagande i flickcamper från U13 till U14 kan tyckas vara en liten korrigerande. Vi vill emellertid påtala att för en ambitiös och talangfull U13-tjej som i många fall endast har möjlighet att träna med killar och/eller äldre tjejer kan deltagande i en flickcamp i SIF:s regi vara den inspirationskälla som gör att spelaren fortsätter med hockey vid en ålder där vi ser att många tjejer slutar alternativt byter idrott. Därtill finns det skäl att påpeka att flickors fysiska och psykiska utveckling, generellt, ligger före pojkar i samma ålder. Detta behöver tas i beaktande när diskussioner om olika åldersgränser ska fastslås.

Vi avstyrker förslaget som avser Utvecklingscamper U15 för killar. Att benämna dessa camper i termer av "breddcamper" och slå fast att ingen selektering ska ske på spelares mognad eller skicklighet är enligt vår uppfattning att vattna ur syftet med dessa camper. SIF bör istället vara tydliga med att utvecklingscamperna är att betrakta som ytterligare ett steg i utbildningsstegen för de spelare som, vid det givna tillfället, anses vara tillräckligt mogna och skickliga för att tillgodogöra sig den kompetens som tillhandahålls vid camperna. Det bör inte vara SIF:s roll att via denna typ av camper ta ansvar för "bredden" utan det är en uppgift som respektive förening, tillsammans med sitt distriktsförbund, ska säkerställa. Risken är annars att den elitförberedande del som behövs för att sporra de individer som

sedrmera ska utgöra spetsen i svensk ishockey får stå tillbaka på grund av en förment välvilja att omfamna alla individer även på camper i SIF: s regi. Vi anser att detta är fel strategi. SIF ska istället ha modet att vara tydlig med att det inte finns någon motsättning mellan att ge alla individer som önskar möjlighet att spela ishockey efter sin förmåga och att ge de mest talangfulla och ambitiösa individerna möjlighet att mäta sina färdigheter med, för stunden, likasinnade.

Ovanstående hänger samman med förslaget om att tydliggöra vad svensk ishockey menar med nivå/individ Anpassning. Vår uppfattning är att det i dagsläget är otydligt vad SIF står i denna fråga. Det är ingen hemlighet att det varje dag sker selektering och nivåanpassning i ett stort antal föreningar runt om i vårt land. Därtill ofta från tidig ålder. Att komma med pekpinna eller förbud är dock sällan rätt väg gå utan i grunden handlar det om vilken grundsyn som respektive förening och dess ledning kommunicerar kring allas lika värde och möjlighet att delta i verksamheten utifrån sina unika förutsättningar. Vi ser gärna en fortsatt dialog mellan föreningar, SDF och SIF kring hur vi ska tydliggöra och förmedla svensk ishockeys hållning kring nivå/individ Anpassning. Det är ingen enkel fråga att bena ut men det är avsevärt bättre att agera utifrån en tydlig gemensam linje än att reagera när barn och ungdomar hamnar i kläm.

Åtgärdsförslag Tävlning

Vi tillstyrker förslagen som avser övergångar, statistik, toppning och selektering samt utbildning. Vi vill dock poängtera att vår uppfattning när det gäller övergångar innan U16 att det i mångt och mycket är ett storstadsfenomen och/eller kopplat till den enskilde individens framtida val av hockeygymnasium. Det vore därför välgörande om SIF även satte luppen på de övergångar som sker från U15 till föreningar som aktivt söker rekrytera till hockeygymnasium med följd att spelare byter skola redan inför nionde klass. Inom Region Öst har vi därtill enats om likalydande avsiktsförklaringar vars syfte är att dämpa och begränsa möjligheten till övergångar om inte det föregåtts av samtal mellan sportchefer eller motsvarande i berörda föreningar. Vi vill även understryka att det är viktigt att regelverket för flickspelare anpassas efter rådande förutsättningar och den fortsatta uppbyggnaden av flickhockeyn inte försvåras. Här kan behövas ett mer flexibelt regelverk som ger flickhockeyn möjlighet att utvecklas utifrån dess specifika förutsättningar.

Vi tillstyrker även förslagen som avser mindre administration, flexibla tävlingsbestämmelser, flera kortare serier samt översyn av avgiftssystem. Det är dock viktigt att den minskade administrationen inte möjliggör för, mer eller mindre lycksökande entreprenörer, att arrangera cuper som gräver djupa hål i föreningarnas ekonomi. Tävlingsbestämmelserna ska vara tydliga och säkerställa att respektive SDF kan följa upp att cuparrangörer inte bidrar till eskalerande kostnader för såväl föreningar som spelare och föräldrar. Här kan ökad samverkan mellan SDF runt om i landet och föreningar inom respektive distrikt göra det möjligt att forma alternativa cuper och aktiviteter av typen poolspel eller dylikt där kostnaderna kan hållas tillbaka utan att det sportsliga påverkas negativt.

När det gäller statistik tillstyrker vi den del som avser att inte tillåta individuell statistik före U13. Vi vill dock poängtera att det finns en mer djuplodande problematik kring hur svensk ishockey kvalitetssäkrar statistik för ungdom, junior respektive senior. Obeaktat om statistik upp till U13 tas bort kvarstår utmaningen att säkerställa att den statistik som rapporteras in i våra system från U14 och uppåt är korrekt. Idag finns det otaliga exempel på att exempelvis målvaktstatistik i det närmaste är obrukbar då de individer som räknar skott etc. inte följer samma kriterier. Om individuell statistik, vid sidan av mål och assist, ska finnas innan seniornivå är det därför av största vikt att tydliga kriterier förmedlas till de som ska ansvara för sekretariat i samband med matcher och turneringar. Till detta vill vi även foga det faktum att TSM, i huvudsak, är uppbyggt utifrån ett seniorperspektiv avseende statistik. Här kan SIF behöva ta initiativ till en översyn av systemet i syfte att lyfta bort möjligheten att ange exempelvis längd, vikt och olika former av individuell statistik. Inte minst gäller det exempelvis målvaktstatistik och utvisningsstatistik.

När det gäller förslaget om spel på tvären finns det en tvetydighet i skrivningen från SIF. Å ena sidan slås det fast att allt matchspel upp till och med U12 ska ske på tvären. Å andra sidan att detta är en stark rekommendation. Om det är det sistnämnda som avses tillstyrker Södermanland förslaget. Vi ser fördelarna med att spela på tvären när det handlar om spelarnas utveckling etc. men vill vara tydliga med att bevekelsegrunden inte får vara att "klämma in" fler spelare på en mindre yta för att det saknas isytor. Därtill vill vi se en flexibilitet där det inte är ett skall-krav att alltid spela på tvären utan en rekommendation.

Vi avstyrker med enfaset förslagen som avser att sluta sanktionera cuper med tabeller för barn yngre än U13 och att sluta arrangera seriespel för barn yngre än U13. Vår uppfattning är att förslagen tar avstamp i fel utgångspunkt. Det är förslag som på ytan har ett barn- och ungdomsperspektiv men som i grunden handlar om ledare och föräldrars oförmåga att hantera ishockey på barnens villkor. Att ge barn och unga möjlighet att mäta sin förmåga i förhållande till andra. Det finns inget fult eller nedvärderande i att några ibland vinner och andra förlorar. Tvärtom är kunskapen och erfarenheten att lära sig att bli en ödmjuk vinnare men även en god förlorare en central del av ishockeyns väsen. Att sluta sanktionera cuper där vinnare utses eller att ta bort seriespel för barn är därför att angripa symptomen istället för att ta itu med roten till problemen. Det handlar om omdömeslösa ledare och föräldrar som inte tillåter barn att tävla på sina egna villkor. Ledare och föräldrar som vill uppfylla sina egna behov av kortsiktig framgång före barnens rätt att utöva sin idrott med glädje och engagemang. Vår uppfattning är att svensk ishockey har möjlighet att leda utvecklingen inom svensk barn- och ungdomsidrott genom att inte abdikera och låta vuxna inskränka på barnens arena utan istället vara tydliga med att vi betraktar tävling som en naturlig del av vår idrott – även hos de utövare som är yngre än U13. Att SIF visar att tävling är en naturlig del av barns idrottsutövande och att det inte fult att mäta prestationer även i termer av resultat och vinster. Svensk ishockey måste ha förmågan att kombinera tävlingsmomentet med hållningen att selektering och toppning i unga år inte är rätt väg att gå. Det kräver i sin tur att SIF, tillsammans med distrikten och föreningarna, fokuserar på vikten av sunda idrottsliga värderingar hos de ledare och föräldrar som är engagerade inom ishockeyn. Då kan vi gemensamt komma tillrätta med roten till problematiken.

Åtgärdsförslag Föreningsutveckling

Södermanlands Ishockeyförbund tillstyrker i huvudsak de framlagda förslagen och välkomnar särskilt utgångspunkten att föreningsutveckling ska vara en naturlig och viktig del av verksamheten i ett distrikt. Vår uppfattning är att SDF ska vara den naturliga instansen att ansvara för föreningsutveckling. Sedan kan SDF behöva stöd från SIF och SISU idrottsutbildarna i utvecklingsarbetet men det huvudsakliga ansvaret ska åligga distrikten.

Vi tillstyrker förslaget som avser att fortsätta rekryteringskampanjen i syfte att få fler barn och unga att spela ishockey men detta bör ske i nära samverkan med respektive SDF för att

få bästa effekt och lokala förankring. Till detta vill vi även foga en rekryteringskampanj anpassad till målgruppen flickor.

Vi anser att det är ett klokt förslag att forma en fördjupad samverkan mellan SIF, SDF, hockeykonsulenter och SISU idrottsutbildarna. Vi avstyrker dock förslaget som avser att skapa en direktanknytning mellan hockeykonsulent och SISU. Istället bör SDF uppdras att ansvara för att en årlig plan upprättas som beskriver samverkan inom respektive distrikt i förhållande till hockeykonsulent, SDF och SISU.

Vi tillstyrker förslaget som avser att utöka Hockeyakademin med en avdelning med tips och råd om hur föreningarna kan arbeta med sin föreningspolicy. Här kan med fördel nyttjas delar av tidigare genomfört "Mönsterföreningsprojekt" som en idébank och exempel på verktyg att utgå från i det fortsatta arbetet.

Vi tillstyrker förslaget som avser att bedriva opinionsbildning och påverkansarbete gentemot politiska beslutsfattare i syfte att få skapa fler isytor. Ytterst är det en ödesfråga för svensk ishockey att kunna erbjuda tillräckligt med attraktiva istider för att fler spelare ska kunna rekryteras och behållas inom vår verksamhet.

Åtgärdsförslag Distriktslagsverksamheten

Södermanland tillstyrker de förslag som avser att från och med 2017 spela TV-pucken i sin helhet i september, att från och med 2017 spela Stålbucklan i sin helhet i april, att underlätta utlåning av spelare mellan distrikten i Stålbucklan, att inte tillåta snedstreckslag i Stålbucklan i det fall det ena distriktet har tillräckligt antal spelare för att delta med ett lag i egen regi samt att föreningsverksamheten går i första hand.

Vi avstyrker förslaget som avser att införa en restriktion som innebär att varje SDF tidigast får samla ett distriktslag den 1 januari då spelarna är U15. Vår grundläggande uppfattning är att det bör vara upp till varje SDF, i dialog med distriktets föreningar, att avgöra när och hur distriktslagsverksamhet bedrivs. Vi vill understryka att den samverkan som sker i Sörmland mellan SDF och föreningsverksamheten fungerar mycket bra. Det finns en uppbyggd relation och förståelse för vikten av dialog och hänsyn till att föreningsverksamheten sätts främst.

Då Södermanland inte tar ut vårt slutliga distriktslag förrän tidigast i augusti det år som TV-pucken spelas är detta förslag inget som omedelbart berör vår verksamhet. Vi deltar emellertid med utvecklingslag i träningsmatcher och turneringar i åldersgrupper som är yngre än U15 och betraktar, tillsammans med våra föreningar, en eventuell inskränkning av detta som en mycket negativ åtgärd från SIF: s sida. I det långsiktiga arbete som vi bedriver är möjligheten att låta spelare pröva sin kunskap vid olika tidpunkter, utan att det för den skull innebär selektering/uttagning, är en viktig del av vår verksamhet. Vi vill även vara tydliga med att det budskap som vi förmedlar till spelarna är att TV-pucken är ett litet delmål i en, förhoppningsvis, lång ishockeykarriär. Oavsett om denna karriär innebär spel på elitnivå, på hobbynivå, som ledare eller domare. Att skapa det livslånga intresset för sporten ishockey är vår målsättning. För att detta ska kunna uppnås krävs tillit från SIF gentemot distrikten när det gäller vår förmåga att hantera distriktslagsverksamheten på ett klokt och ansvarsfullt sätt.

Vi avstyrker förslaget som avser att begränsa antalet samlingar med distriktslaget till maximalt sex stycken. Förslaget har tidigare (då var det maximalt 4 dagar som föreslogs) varit ute på remiss och då fått avslag från 21 av 22 distriktsförbund. Vi finner det därför uppseendeväckande att SIF väljer att lägga fram ett i stort sett likalydande förslag igen. Därtill kan vi konstatera att detaljrikedomen från det tidigare förslaget med antal dagar och vad som konstituerade "en dag" nu ersatts av begreppet "samlingar". Det öppnar i sin tur för godtycklighet i vad som kan betraktas som en samling. Är ett ispass vid ett enskilt tillfälle att betrakta som en samling? Är en heldag med två ispass, fys, teori och en match att betrakta som en samling? Är en veckas sommarcamp där spelarna bor kvar över natten att betrakta som en samling? Om SIF menar allvar med att återigen argumentera för en dylik restriktion ska man vara medveten om att det kommer att kräva en kontrollapparat och ändlösa diskussioner om vad som konstituerar en "samling". Förslaget bör därför, återigen, avstyrkas. Låt istället respektive SDF, i dialog med föreningarna i det aktuella distriktet, gemensamt forma en distriktslagsverksamhet som främjar en mångfald av föreningar med kvalitativt god verksamhet och bra utvecklingsmöjligheter för de enskilda spelarna.

Vi avstyrker förslaget som avser att ta bort möjligheten till åldersdispenser för Stålbucklan. Tvärtom vill vi, som tidigare framförts i en gemensam skrivelse från 16 SDF, ta bort den

nedre åldersgränsen för deltagande i Stålbucklan. Under de senaste säsongerna har det funnits en skrivelse i tävlingsbestämmelserna som inneburit att det endast varit ett begränsat antal årskullar, med möjlighet till dispens för tre underåriga spelare, som fått delta. Distrikten har således inte haft möjlighet att på egen hand avgöra vilka spelare som är redo att delta eller inte. Därtill har begränsningsregeln haft som följd att ett antal distrikt tvingats slå sig samman med andra distrikt i så kallade "strecklag" för att överhuvudtaget kunna ställa upp i turneringen. Sammantaget anser vi inte att detta är något som gynnar svensk flick- och damhockey i ett längre perspektiv. SIF bör därför likställa Stålbucklan med motsvarande turnering för pojkar, TV-pucken, när det gäller åldersgränser. För pojkarna finns det endast en åldersgräns som slår fast när den äldsta årskullen som tillåts delta ska vara född. I övrigt ges ansvariga tränare mandat att utifrån sin kompetens avgöra vilka spelare som ska tas ut. Den undre åldersgränsen för Stålbucklan bör tas bort. I det fall SIF vill begränsa ålder för deltagande i Stålbucklan till att endast omfatta U14-U16 för utespelare vill vi se en ökad möjlighet för SDF att, inom den egna regionen, nyttja spelare från andra distrikt som inte tagits ut i det egna distriktslaget. Det ska då vara tydligt att den/de spelare som lånas in inte får tränga undan en spelare från det egna distriktet samt att det endast handlar om U16-spelare. I det fall dessa kriterier uppfylls ska det inte finnas någon antalsmässig begränsning för inlåning inom den egna regionen. Södermanland ser gärna att motsvarande regel även införs i tävlingsbestämmelserna för TV-pucken.

Avslutningsvis vill Södermanlands Ishockeyförbund återigen rikta ett stort tack till Svenska Ishockeyförbundet, dess ordförande och alla medarbetare för det gedigna arbetet med Barn- och ungdomstema utredningen. Vi instämmer inte i alla slutsatser och ställer oss inte bakom samtliga förslag i remissen men vi delar den grundläggande utgångspunkten. Att tillsammans skapa bästa tänkbara förutsättningar för alla barn och ungdomar i landets hockeyföreningar.

För Södermanlands Ishockeyförbund,

Thomas af Bjur

Ordförande

thomas.afbjur@sodermanlandhockey.se